

25.

Ink. 2013 -03- 0 4

Dnr: 316-383/2013

Till: RI

Motion av Karin Rågsjö (V) om byggandet av bostäder enligt SoL och LSS

Staden har inte på flera år nått det årliga målet om 100 omsorgslägenheter. Under 2011 minskade antalet lägenheter till och med, eftersom fler lägenheter avvecklades på grund av kvalitets-/standardskäl än de som tillkom. Bokslutet för 2012 har vi ännu inte sett, men allt pekar på låg måluppfyllelse. Förutom att vi måste bygga tillräckligt många omsorgslägenheter måste vi bygga på rätt sätt. Det finns en risk för att det byggs boendeformer som blir nya institutioner, om staden av ekonomiska skäl "trycker in" för många personer i samma boende.

Idag fungerar det så på en stadsdelsförvaltning att lediga befintliga omsorgslägenheter anmäls till en central förmedling och lägenheten erbjuds till den som har stått längst i kön (personen kan ha tre önskemål). Denna centrala styrning gör att det kan saknas incitament för att bygga bostäder, då förvaltningen inte kan styra över vilka som ska få bo i lägenheterna. Utförare kan även se att de blir mindre delaktiga i placeringen och att hänsyn inte tas till synpunkter när det gäller eventuella risker för att det inte kommer att fungera i boendet.

Vänsterpartiet har upprepade gånger och senast i en motion om förverkligandet av psykiatireformen krävt att orsakerna till att så få omsorgslägenheter byggs kartläggs och åtgärdas. Sannolikt ligger en del av förklaringen i att stadsdelsnämnderna inte har de ekonomiska resurserna för att våga planera en nödvändig utbyggnad för hela stadens behov. En delorsak kan vara att de stadsdelsnämnder som skulle kunna bygga ut i större omfattning inte själva får någon fördel av utbyggnaden för sina brukare, och vice versa.

Att läget är krisartat framgår av ett brev som ordföranden i funktionshindersrådet i exploateringsnämnden och stadsbyggnadsnämnden har skrivit till de båda nämnderna. I brevet beskrivs att processen att få fram bostäder inte fungerar, att stadsdelsnämnderna inte planerar för andra än de som bor i den egna stadsdelen och att de ser nya bostäder som en ekonomisk belastning. I brevet refereras till Revisionsrapport 2012:7 *Planering av kommunal service i stadsutvecklingsområden* där det framgår att kommunfullmäktiges ambition om att fem procent av bostäder för personer med funktionsnedsättning ska planeras in i större stadsutvecklingsområden inte nås. I Nordvästra Kungsholmen är exempelvis andelen omsorgsbostäder 0,5 procent och i Hagastaden planeras för 1,3 -1,5 procent. I brevet läggs även flera förslag till åtgärder för att komma tillrätta med bristerna.

Det står helt klart att något radikalt måste göras för att byggandet av omsorgslägenheter ska öka, organisationen och processen måste kvalitetssäkras i alla led, oklarheter i ansvar redas ut, ersättningen till stadsdelsnämnder ses över så att den täcker kostnaderna fullt ut och incitament utredas för att stadsdelsnämnderna ska bidra till utbyggnaden utöver de egna behoven. För- och nackdelar med att stadsdelsnämnderna själva får fördela en liten del av nybyggda lägenheter bör belysas. Självfallet kan möjligheter att bygga nya bostäder variera i olika delar av staden, vilket måste vägas in. Nämnder med stora bostadsprojekt kan göra mera.

Jag föreslår att kommunfullmäktige beslutar om en inriktning för att snabba på utbyggnaden av omsorgslägenheter i enlighet med motionen.

Stockholm den 4 mars 2013

Karin Rågsjö (V)